

Sąd Najwyższy

UCHWAŁA IZBY CYWILNEJ

III CZP 56/17 – z dnia 17 listopada 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytania prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku

III CZP 58/17 – z dnia 17 listopada 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytania prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku

1. Czy w pojęciu »wybór najkorzystniejszej oferty« z art. 180 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 2164, ze zm.) mieści się prawo wniesienia odwołania od wyboru najkorzystniejszej oferty, którego wadliwość polega na zaniechaniu wykluczenia wykonawcy, który złożył taką ofertę, lub zaniechaniu odrzucenia oferty przez zamawiającego, która powinna podlegać odrzuceniu?

2. W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1 – czy art. 198f ust. 2 tej ustawy wyłącza możliwość uchylecia zaskarżonego postanowienia przez sąd okręgowy rozpoznający skargę na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej o odrzuceniu odwołania w razie stwierdzenia, że nie zachodziły przesłanki do odrzucenia?

1. Zarzuty odwołania od wyboru najkorzystniejszej oferty, o którym mowa w art. 180 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 2164 ze zm.) mogą obejmować także zaniechanie wykluczenia wykonawcy, który złożył ofertę wybraną przez zamawiającego lub zaniechanie odrzucenia oferty, która powinna podlegać odrzuceniu.
2. Artykuł 198f ust. 2 zdanie czwarte ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 2164 ze zm.) wyłącza możliwość uchylecia przez sąd okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej o odrzuceniu odwołania.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 256/16 – wyrok z dnia 30 marca 2017 r.

Zgodnie z prawem Unii Europejskiej i stosowaną przez organy UE praktyką, decyzją może być każdy środek podjęty przez właściwy organ, który jest nakierowany na wywołanie skutków prawnych i kończy postępowanie przed tym organem, a końcowemu rozstrzygnięciu organ nadaje taką formę, z której można wywnioskować o charakterze prawnym tego rozstrzygnięcia.

Biuletyn SN Nr 9/17 z dnia 17 października 2017 r.

Uzasadnienie wyroku

V CSK 449/16 – wyrok z dnia 23 marca 2017 r.

Przewidziany w klauzuli 20.1 wzorca umownego FIDIC termin do zawiadomienia zamawiającego przez wykonawcę o okolicznościach uzasadniających wynagrodzenie za roboty dodatkowe jest umownym terminem zawitym do dokonania umownego aktu staranności, pod rygorem utraty określonego uprawnienia. Dopuszczalność takiego zastrzeżenia umownego wynika z art. 353¹ k.c., który także stanowi podstawę badania skuteczności zastrzeżenia w odniesieniu do konkretnego roszczenia.

Biuletyn SN Nr 9/17 z dnia 17 października 2017 r.

Uzasadnienie wyroku

II CSK 666/16 – wyrok z dnia 11 maja 2017 r.

Według art. 2a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (jedn. tekst: Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.) nieruchomość przeznaczona pod drogę publiczną może stanowić tylko własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Z kolei z art. 16 ust. 1 tej ustawy wynika, że budowa lub przebudowa dróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy i pokrywana jest ze środków finansowych inwestora tego przedsięwzięcia. Jeżeli występuje władanie nieruchomością (element *corpus*) nie dla władającego (element *animus rem sibi habendi*), lecz za kogo innego i za jego zgodą, to władanie to nie jest posiadaniem, także zależnym (*animus pro alieno*), lecz dzierżeniem (art. 338 k.c.). Władanie takie nie daje podstaw do domagania się wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości, gdyż tego rodzaju władania nie obejmują roszczenia uzupełniające powództwa petytoryjne (art. 224 i nast. k.c.).

Biuletyn SN Nr 9/17 z dnia 17 października 2017 r.

Uzasadnienie wyroku

V CSK 393/16 – wyrok z dnia 23 marca 2017 r.

Z chwilą zgłoszenia inwestorowi przez wykonawcę żądania, o którym mowa w art. 649¹ § 1 k.c., powstaje zobowiązanie inwestora do udzielenia gwarancji zapłaty (art. 649¹ § 2 k.c.). Niewykonanie tego zobowiązania uprawnia wykonawcę do odstąpienia od umowy z winy inwestora ze skutkiem od dnia odstąpienia (art. 649⁴ § 1 k.c.).

Biuletyn SN Nr 10/17 z dnia 3 listopada 2017 r.

Uzasadnienie wyroku